

Ohrožuje nás nejen terorismus, ale i válečné štvání. Naše demokratické ústavní zřízení je také atakováno hypertrofujícími pravomocemi EU a alarmujícím příklonem ke korespondenční volbě. Bezpečnost je ohrožena migranty nebo manipulacemi s energetikou.

Co nám skutečně (ne)hrozí

Miroslav Polreich, legenda zpravodajské a diplomatické branže, dostal při svém nástupu do služby poučení, které pak často opakoval: „Zpravodajská služba je jediná státní instituce, která nesmí vládě lhát.“

TEXT:
Jan Schneider
autor je bezpečnostní analytik

Je tomu tak proto, že každá inteligentní vláda (a byly takové) potřebuje ke svému odpovědnému rozhodování důkladnou znalost skutečnosti. Na diplomaty se příliš spolehnout nemůže, ti slouží k obalamucení druhých stran a někdy nevědí, kdy přestat. Proto státní zřizuje zpravodajské služby,

aby vláda dostávala přesné a věrohodné informace včas a aby se tak vyvarovala balamucení zase od cizích diplomatů.

Periodicky se pak vláda (mluvíme stále o té inteligentní variantě) zpravodajců dotáže, jaké bezpečnostní problematiky jsou podle nich prioritní a které stačí jen zpozřdí sledovat. Podle toho na svou politickou odpovědnost upraví jejich úkolování a pochopitelně i rozpočty.

Návrh bezpečnostních priorit, předkládaný ke schválení vládě, je výsledkem práce špičkových analytiků zpravodajské komunity. Je to syntéza mnoha dílčích segmentů po vyhodnocení jejich závažnosti.

Dovolím si zde předvést simulaci vzniku jednoho segmentu tohoto procesu, avšak učiním tak ovšem pouze na základě velmi omezeného a subjektivního výběru informací z otevřených zdrojů.

Nezbytné upřesnění

Používané pojmy (bezpečnostní hrozby a rizika jsou definovány vágně, někdy i obráceně (co je obecné a co je konkrétní, akutní). Navíc pouze zjišťují, co nám hrozí a jaká je pravděpodobnost, že to nastane a co by to znamenalo. Proto raději volím aktivní pojem (bezpečnostní) priority, protože kromě výše zmíněného naznačuje i větší či menší naléhavost opatření, která by se k eliminaci škod měla realizovat.

Zpravodajské služby jsou státními orgány pro získávání, shromažďování a vyhodnocování informací. Jejich charakteristiku a působnost podle §2 a §5 zákona o zpravodajských službách (č. 153/1994 sb., v platném znění) můžeme zhruba shrnout do následujících tematických okruhů:

FOTO: Profimedia

FOTO: Profimedia

- ochrana ústavního zřízení, demokratických základů, svrchovanosti a územní celistvosti ČR
- bezpečnost a obrana ČR
- činnost zpravodajských služeb cizí moci, činnosti ohrožující státní a služební tajemství ČR
- organizovaný zločin a terorismus
- ochrana zahraničněpolitických a ekonomických zájmů ČR

Podle Ministerstva vnitra ČR jsou bezpečnostní hrozby výslovně tyto: terorismus, organizovaný zločin, kybernetické hrozby, extremismus, bezpečnost civilního letectví, korupce. Je zřejmé, že je lze snadno podřadit výše uvedenému výčtu dle zpravodajského zákona.

Dobré zpravodajské služby jsou nositelkami převážně špatných zpráv (ty dobré si vláda zajistí sama). Vláda má tudíž právo dostávat zpravodajské informace ověřené, přesné a včas. Příslušníci těchto služeb jsou vázáni služební přísahou (slibem), kde se zavazují neváhat při ochraně zájmů ČR nasadit i vlastní život. Proto se ředitel jakékoliv zpravodajské služby nesmí bát přinést vládě i tu nejhorší zprávu. (Nepíše to tady zbytečně, protože ne vždy této zásadě bylo učiněno zadost.)

A poslední poznámka: Zpravodajské služby podávají zprávy prezidentu republiky, vládě i jednotlivým jejím členům, příslušným státním

a policejním orgánům. O komunikaci zpravodajské služby s veřejností není v zákoně zmínka a státní instituce mohou vykonávat pouze to, co jim přikazuje zákon. Státní instituce nesmějí ovlivňovat vnitropolitické dění. To platí bez výjimky, tedy i na ředitele BIS.

Zaved' me registraci zahraničních agentů

Ústavní zřízení ČR je neustále atakováno hypertrofujícími pravomocemi EU, která je přiděluje sama sobě, a navíc plánuje zrušit právo veta jednotlivých členských států. To je nutno posuzovat velmi obezřetně z hlediska právě ochrany ústavního zřízení a svrchovanosti státu.

Demokratické základy státu jsou ohroženy změnami volebních systémů, rostoucími riziky volebních podvodů a alarmujícím příklonem ke korespondenční volbě, kterážto praxe v zahraničí však přináší vážná varování. S tím se pojí i velmi frivolní legislativní návrhy na přidělování volebního práva v zahraničí osobám, jejichž vztah k ČR je vágní, s čímž souvisí i velmi sporné právo ovlivňovat život v zemi, v níž nežijí (aniž tyto návrhy obsahují například podmínku o příkladně každoročně nejméně půlročním pobytu na území republiky).

Ochranu ústavního zřízení se naopak podjal soud, a to proti činnosti zpravodajských služeb, které se snaží omezit svobodu slova například návrhy na vypnutí některých webových stránek, nebo až komickými dehonestáčními kampaněmi proti širitelům propagandy, což v žádném případě není trestněprávně postižitelná činnost. Nadto tyto kampaně zpravodajci směřují pouze proti Rusku, zatímco propagandistické aktivity podněcované a financované ze Západu jsou zcela ignorovány, i když probíhají v mnohem masivnější podobě, a někdy dokonce zasahují – v naprostém rozporu se zákonem! – i do školní výuky.

Pro systémové řešení této problematiky by mělo být prioritou zavedení obdoby amerického zákona o registraci zahraničních agentů (Foreign Agents Registration Act), který platí už od roku 1938. Právníkům či fyzickým osobám, jednajícím za podpory zahraničních subjektů, a to zejména těch, které ovlivňují veřejné mínění, tento zákon umožňuje činnost pouze po registraci a veřejné deklaraci, že se jedná o „zahraniční agenty“.

Bezpečnost a obrana ČR

Vnitrostátní bezpečnost je ohrožena zejména nekontrolovaným přílivem migrantů, z nichž někteří mo-

Bývalý pražský imám Samer Shehadeh u Městského soudu v Praze, který ho odsoudil k deseti letům vězení. Spolu se svým bratrem Omarem a švagrovou Fátimou Hudkovou čelil obvinění z účasti na teroristické skupině a z financování terorismu.

hou být ozbrojeni a/nebo vycvičeni k plnění bojových úkolů. Namísto dlouhých výkladů zde poukážu na skutečnost, že jde o závažnou problematiku, což vyplývá již z názvu knihy na toto téma, kterou již před osmi roky publikovala profesorka Kelly Greenhillová (Weapons of Mass Migration).

Masová migrace současně znamená velké riziko ohrožení zdravotní kondice obyvatelstva (například záškrt se u nás objevil v roce 2022 po 27 letech; v současné době černý kašel atd.).

Potravinová bezpečnost je naprosto fundamentální problematikou, která se kvůli nesmyslné agrární politice EU nadále hroživě vyvíjí (celoevropské protesty zemědělců jsou toho důkazem).

Ochrana obyvatelstva při případných útocích (dřívější CO neboli civilní ochrana) je vzhledem k válečnému štvání současné zvykané politické reprezentace naprosto neadekvátní: buď jde o sebevražednou tendenci, která je pro upadající západní společnosti docela příznačnou, anebo politici nevědí, co činí. Bůh sud, co je horší.

Energetická bezpečnost se činností této vlády stala energetickou nebezpečností. Dopad nesmírně zdražených energií způsobuje kromě deindustrializace země také další rozevírání sociálních nůžek mezi úzkou skupinkou zbohatlíků a stále se zvětšující částí obyvatel.

To je kritická okolnost posilující další z bezpečnostních problémů, jímž je stále se zvyšující nespokojenost obyvatel, která může vyústit v různé extremistické projevy. Ty jsou paradoxně posíleny neskrývanou vládní podporou ukrajin-

ského režimu, který zcela toleruje oslavy nacismu a banderismu (ten je ale Vojenským historickým ústavem, tedy státní autoritou, stále řazen mezi teroristické organizace – a doufám, že z toho seznamu nebude z oportunistických politických důvodů vyňat a historie nebude přepisována).

Bohužel není bez logiky úvaha, že může jít o perfidní vládní kalkul, který by na extremistické a násilné akce rychle a připraveně zareagoval utužením režimových opatření po vyhlášení výjimečného (správně: nouzového) stavu.

Obrana státu je pojem dle odborníků víceméně iluzorní. Chaotické armádní akvizice, jimž nepředchází kvalifikovaná analýza skutečných bezpečnostních hrozeb, si koledují o posouzení z hlediska skutkových podstat trestných činů proti obranyschopnosti státu (zejména §314 sabotáž) nebo přípravy (§406) či podněcování (§407) útočné války. Armáda by totiž neměla být stavěna pro zahraniční mise, a už vůbec ne jako útočná, čemuž nasvědčuje charakter stíhaček F-35 coby nosičů jaderných zbraní. Jejich nákup nechtě je varováním pro příští generace, které tak jako tak zdědí toto olbřímí zadlužení státu: zvýšené výdaje na zbrojení totiž nezvyšují automaticky obranyschopnost státu, někdy je tomu paradoxně přímo naopak.

Zpravodajské služby jdou po penězích

Tato kapitola by byla komická, kdyby nešlo o naši vlast. Zpravodajci paběrkují, rozpracovávají v součinnosti se sobě podobnými službami zahraničními jakési bezvýznamné celoev-

ropské propagandistické sítě, které však nazývají sítěmi špionážními, a hrdě prezentují své státobezpečnostní úspěchy, mezi něž patří následné zmrazení majetků a financí označených subjektů, provedené na základě „zpravodajských informací“. Ty však nemají trestněprávní fundament, což v budoucnu může dosti pravděpodobně vyústit ve velké, soudem rozhodnuté náhrady ve prospěch naším státem bezdůvodně poškozených subjektů.

Činnost jiných než ruských či čínských zpravodajských služeb zřejmě není našimi orgány rozpracována, přestože – na rozdíl od minějí politicky kovaných „zpravodajců“ – zpravodajští profesionálové vědí, že nejúpornější zpravodajské aktivity se netočí kolem ideologií, ale kolem peněz. Ano, jde o průmyslovou, a hlavně vědecko-technickou špionáž, která probíhá mezi státy navenek třeba nepřátelštějšími. (Odposlechy německých vládních komunikací Spojenými státy budiž skromnou náповědou.)

Nestřílejte na pianistu

Organizovaný zločin a terorismus: Tyto dvě oblasti jsou nejbližší policejní praxi, proto se důvodně jeví jako relativně nejlépe zpravodajskými službami rozpracované. Politické větry i sem občas smradlavě zavanou, ale jak se říkalo na Divokém západě: nestřílejte na pianistu, dělá, co umí. Otázkou je, nakolik a na jak dlouho je současně zpolitizované prostředí zpravodajských služeb schopno udržet ve svých řadách profesionály. Protože nejednou již nastala situace, v případě korupce na nejvyšších místech, že – vzhledem k výše uvedenému výměru zákonných adresátů zpravodajských výstupů – ony kritické informace nebylo komu příslušnému, avšak NEZÚČASTNĚNĚMU sdělit.

Ochrana politických a ekonomických zájmů

Tato oblast je zřejmě polem téměř neoraným, protože zpravodajské informace, mají-li dostat oné Polreichem zmiňované pravdivosti, musely by být v téměř denním rozporu s tím, co provádí tato ideologicky poblouzněná vláda. Je možné, že zpravodajci výstupy v tomto směru šetří, protože nemají na házení tolik perel, a snaží se uchránit služby

Drahé energie ničí Evropu, zvyhodňují Čínu a jsou velkým nebezpečím pro náš průmysl

FOTO: Shutterstock

před případnými devastujícími zásahy ze strany politiků, kdyby jim ty služby řekly pravdu.

Rozeštvávání je anticivilizační jev

Takové jsou základní poznámky ke stavu. Nyní něco málo k situaci, ke kontextu: K tomuto tématu je dobré si opět připomenout slova zesnulého Miroslava Polreicha, že antirusismus se v podstatě rovná antiamerikanismu, protože v současném světě je sice každá velmoc schopna i několikrát zničit celý svět, ale zlepšit svět, na to žádná jedna mocnost sama o sobě nemá, k tomu se musejí velmoci spojit. A vzájemné jejich rozeštvávání, jako úporné protiruské hysterie (nejen amerických, ale i českých trapně příčinlivých „neomccarthystů“), je z hlediska nutného rusko-amerického spojení kontraproduktivní. V obecné rovině lze toto rozeštvávání velmi důvodně nazvat anticivilizačním jevem.

Vzpomenu též slova proslulého sovětského špiona-přeběhlíka Olega Gordijevského již z konce devadesátých let: „Zasadte se o to, aby Západ vzal Rusko do hry, protože společné nebezpečí hrozí odjinud!“ Ano, to byla slova z úst jednoho z nejpovolnějších lidí, kteří se kdy vyjádřili k problematice vztahu Západu k Rusku.

Ostatně vždy je dobré zopakovat, že proti rozšiřování NATO na východ, což je kritická okolnost ovlivňující současnou situaci, se vyslovilo mnoho významných osobností:

George Kennan, diplomat a autor

konceptu „zadržování komunismu“ (1997: Rozšíření NATO bude nejfatálnější chybou americké politiky v celém období po skončení studené války.);

Jack Matlock, diplomat (1997: Dopor-

učení administrativy přijmout nové členy NATO v tuto chvíli považují za zavádějící. Pokud by ji měl schválit Senát Spojených států, může se klidně zapsat do historie jako nejzávažnější strategická chyba od konce studené vál-

FOTO: LADISLAV KRÍVAN / MAFRA / Profimedia

ky; 2022: To, co požaduje prezident Putin, ukončení rozšiřování NATO a vytvoření bezpečnostní struktury v Evropě, která zajistí bezpečnost Ruska spolu s bezpečností ostatních, je evidentně rozumné...).

William Burns, diplomat, ředitel

CIA (2008: „Expanze NATO do východní Evropy je přinejlepším předčasná a v nehorším zbytečně provokativní.“)

Ještě jsem nenašel nikoho, kdo by Ukrajinu v NATO považoval za něco jiného než přímou výzvu ruským zájmům“).

Zbigniew Brzezinski, politolog (2014:

„Přijetí Ukrajiny do struktur Severoatlantické aliance by zhoršilo současnou krizi na Ukrajině. Co by za těchto podmí-

nek mohlo členství v NATO Ukrajině poskytnout a jaký přínos by mělo pro nás?“ 2015: Musíme dát Rusku záruky, že svobodná, demokratická a evropsky orientovaná Ukrajina nebude usilovat o vstup do NATO. Rusko by to považovalo za hrozbu. ... Obama by měl navrhnout komplexní dohodu, která bude přijatelná pro obě strany. Především by však měl poskytnout Moskvě záruky, že se Ukrajina nikdy nestane součástí NATO.).

Henry Kissinger, politik a politolog

(2014: Ukrajina by se měla stát prostředníkem mezi Západem a Ruskem. Měla by být neutrální zónou, která

nebude spadat ani do jednoho vojenského bloku.).

Fanatismus a chamtivost

Jaká je tedy největší současná bezpečnostní hrozba pro ČR? Vlastní chyby. Lživě interpretované a/nebo lživě zpravodajské informace. „Cinknuté“ analýzy. Zkorumpované a/nebo ideologicky motivované zbrojní akvizice.

A kde se vzala válkychtivost této samozvané „pětidemoliční elity“? Jsou to lidé pouze jen vyprázdňení a naplnitelní čímkoliv?

Bohužel, jsou plni fanatismu a chamtivosti, což je směs, která umožnila holokaust, která spustila tehdy a nyní znovu Drang nach Osten!

Co lze proti tomu dělat? Nebrat si marně do huby Karla Havlíčka Borovského či Tomáše G. Masaryka, ale vzít si k srdci jejich heslo „Nebát se a nekrást“. Protože manipulace strachem, to je modus operandi novodobé nastupující totality.

A jaký je účinný protilék? Možná ho najdeme ve filmu Most špiónů, kde na advokátovu otázku: „Bojíte se?“ odpovídá zatčený špión Rudolf Ivanovič Abel: „A to by pomohlo?“

Korespondenční volba nevyhovuje ústavě, navíc usnadní kupčení s hlasy, přesto ji vládní koalice prosazuje